Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Krieger, Andreas Frederik

Titel: BREV TIL: Motzfeldt, Ketil Johnsen Melsted FRA: Krieger, Andreas Frederik (1870-06-07)

Citation: Krieger, Andreas Frederik: ”BREV TIL: Motzfeldt, Ketil Johnsen Melsted FRA: Krieger, Andreas Frederik (1870-06-07)”, i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 448. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020286.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Krieger, Andreas Frederik, *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind),*

Justitsminister A. F. Krieger til fhv. Statsraad K. Motzfeldt.
7. Juni 1870.

Kjære Motzfeldt.

Ja De har Ret; indtil for lidt over 14 Dage siden havde jeg visselig ikke troet paa, at den Combination, som nu fandt Sted, vilde blive nødvendig; thi ellers havde den ei været mulig. Men Sagen er, at der var den yderste Nød, hvis ets. 449Ministerium Holstein—I. A. Hansen skulde blive forhindret. Holstein var efter sine tidligere Forbindelser henvist til I. A. Hansen, og i Begyndelsen indsaae Kongen ikke, at der vilde være noget saa Forskrækkeligt i I. A. Hansens Optagelse i Ministeriet; Mange vare og kortsynede nok til at troe, at Hansen var saa fornuftig, ikke at ville træde ind. Men da dette ret gik op for Folk — han havde Uforskammethed nok til at ville være Kirke- og Undervisningsminister —, da Andræ og Estrup i Forbindelse med Frijs, men navnlig Andræ sagde Kongen reent ud (— jeg veed ikke om jeg har skrevet dette før til Dem eller Birch [1]) — i saa Fald undskyld Gjentagelsen) at en Tabouret, hvorpaa I. A. Hansen havde siddet, let kunde blive saa tilsølet, at ingen mere vilde sætte sig derpaa, saa slog Kongen om, og paalagde Holstein at henvende sig til mig [*]). Jeg svarede, at jeg ansaae det for Pligt at indtræde hvis han kunde formaae Hall og Fenger til at indtræde (— og dertil udkrævedes, at han ei blot strax, inden han gik videre, henvendte sig til Hall, som jo er noget susceptibel efter den megen Uret, som er vist ham, men og fik Kongen til at bede Hall om at indtræde —) og hvis der imellem Godseierne viste sig en virksom Erkjendelse af at Situationen krævede Nødvendigheden af et forenet Centrum-Høire, som Svar paa det forenede Venstres Optræden. Holstein forlod mig lige bange for mig og for I. A. Hansen, og havde udentvivl den næste Morgen opgivet det Hele, hvis ikke Estrup (som Aftenen forud reiste hjem) havde sendt Raasløff op til ham og paa det Indstændigste paalagt ham ei at være bange for Alliancen med os. At Emil[!] Rosenørn er bleven Udenrigsminister, overrasker Ingen mere end ham selv; men Frijs erkjendte, at Enhver, der behøvedes, uden Videre, forsaavidt han hørte til den bedste Deel af Godseierne, af hams. 450maatte kunne udcommanderes til Tjeneste, og saaledes blev Otto Rosenørn af Frijs sat ind i Udenrigsministeriet. Jeg havde med beraad Hu opstillet den Sætning, at Conseilpræsidenten hverken maatte være Udenrigsminister eller Krigsminister. Haffner blev Krigsminister efterat Raasløff havde sagt mig, at han ingen bedre vidste at anbefale; i Begyndelsen gjorde Haffner Vanskeligheder — (fordi han selv vilde være Conseilpræsident), men det gav sig da. Overraskelsen i Rigsdagen var meget stor, men Stillingen er meget vanskelig, thi Alliancen er tilfældig, og der er megen Misundelse og Mistillid paa Bunden. Jeg betragter det med Hensyn til Forholdet til Udlandet som et Held, at vi have faaet den grundhæderlige Rosenørn-Lehn ind i Udenrigsministeriet; Holstein vilde have snakket alt for meget, løst og fast. For Øieblikket er Kongen meget glad over denne Udgang af Crisen, men hvor længe varer det? . . .

Fr. Krieger.

Tilhører Højesteretsassessor U. Motzfeldt, Kria.